

Ekimen berriak, ilusio berrituak, betiko hutsak

ZIGOR ETXEBURUA URBIZU
DONOSTIAKO UDALEKO
ZINEGOTZIA

Hitz potoloz eta esaldi hanpatuz bete dizkigute hedabideak agintariak, Euskararen Nazioarteko Egunaren harira. Ederki apaindutako kondena saltzen digute, urtea joan eta urtea etorri. Beti gurpila asmatzen, beti Sisiforena egiten gabiltza euskaldunok, hartu beharko lituzketen erabakiei eta bete beharko lituzketen ardurei iskin egiten dietelako handi-mandiek. Dagokiena egin ordez, hor aritzen dira, fokupean, bateko emaitza on eta besteko aurrerapen miresgarria saltzen, euskaraz bizitzea beste nahirik ez duen euskaldun zintzoari adierazten dioten bitartean norbera dela bere nahiaren eta ezinaren arduradun bakarra, eta ezintasun hori euskaldunok erakusten dugun ahalmentze eskasaren ondorio dela. Ustez, ahalmentzearen aldekoa den mezu ofizialaren atzean, benetan, erruduntasunaren mezu judeo-kristaua dago. Onartuko genieke agintariei gizonek gutxietsitako emakumeei kontu eske aritzea, beren buruen estimu handiagoa ez izateagatik? Bada, euskararekin badirudi baietz.

Kokoteraino nago marketinaz, leporaino faltsukeriaz. Ez zait bidezkoa iruditzen erakundeak paparra harrotuta agertzea, ez behintzat euskarak bere tokia berreskuratu dezan egitea dagokiena egiten ez duten bitartean. Hogeitaz eman dituzte boikot batean, euskalgintzak abiatutako

ekimenei hauspo eman ordez, zangotraba eta oztopoa besterik ez eskaintzen; ez dituzte berrogei urte aski izan, oraindik ere euskaldunon jasateko gaitasunaren bizkar jarraitu beharko du bake sozialak; eta orain, beraien ahotik entzun behar konpromisorako, berrikuntzarako eta denok batera aritzeko deiak.

Ez zait bidezkoa iruditzen erakundeak paparra harrotuta agertzea, ez behintzat euskarak bere tokia berreskuratu dezan egitea dagokiena egiten ez duten bitartean

Euskararen zabalpenaren alde egin dena herriaren bultzadari esker egin da, eta horretan jarraituko dugu, ilusioa eta kemena berrituta. Erakundeek ere euskararen erabilera normalizatzeko langintzan egon behar dute, hori baita beren egitekoa, baina fokutik urrun. Euskaltzaleok, ordea, erdigunera, gureari eusteko ekinbidea sustatu behar dugu, euskaraz bizitzera, geu izatera, geurean atsegin hartzera, geurea eskaintzera, gehiago izatera eta oztopatzaileei aurre egitera. ●

Nire partez

UXUE APAOLAZA
IDAZLEA

Biziraupenaren prezioa egunero ordaintzen dugu. Kuadrillan, familiarian... eta, noski, lanean. Gure feminismoa kudeatzen dugu urdailari kolpeka. Feminista jatorrak gara, umoretsuak eta den-dena testuinguruan jartzen adituak, ez dugu giro txarrik sortzen, batzuetan, nekatuta, irribarrea esfortzurik gabe ateratzen zaigu. Isilpean gordetzen dugu unean-unean komeni zaigun gure alderdia, eta ia une guztietan dago ezkutatzea komeni zaigun alderdiren bat.

Batzuetan, ordea, urdailak ezin dio kolpeari eutsi, eta *Exorzista*-ko neska bilakatzen gara. Hori onenean, gehienetan,

diskrezioa eta *diskrezioa*, eskerrak urdailarena metafora bat den, inpotentziazko prozesuetan barna gure txikitasunaren mugak gorputzean sentitzen ditugu.

Etxeratzean, zer tontakeria, inguruan ez dugun konpainiaren bat bilatzen dugu, besteak beste, Irantzu Varelaren *El Tornillo*-ko bideoak. Eta barrez lehertzen gara (edo izoztu). Etxean, azkenean. Ez datoz garai onak beren ezezaguntasunaren alderdi handi bat eman dutenentzat. Antolatutako kolpe kolektiboek beren masailetan joko dute, ari dira dagoeneko; nirearen partez jarritakoetan. Eskerrik asko, aldezturik. ●